Què ens cal?

Per GloriaA el dj., 12/11/2020 - 00:00

Ens calen unes mans que siguin delicades
què sàpiguen agafar sense mai empresonar
que sàpiguen donar sense càlcul,
que tinguin la força de consolar i de beneir.

Ens calen uns ulls
què sàpiguen veure la necessitat,
no ignorin allò que és poc vistós,
que vegin més enllà de la superfície,
perquè els altres se sentin còmodes
sota la nostra mirada.

Ens calen unes orelles
que percebin de seguida
la veu dels angoixats,
siguin sordes a murmuracions i xerrameques
no a allò que pot torbar la nostra comoditat.

Ens cal una boca
que mai no digui res que fereixi o destrueixi,
que pronunciï paraules guaridores,
que mai no traeixi la confiança.

Ens cal un cor
que sàpiga donar calor i recer,
que sigui ric en perdó,
que sàpiga compartir dolor i joia.

Que el Senyor ens doni
la delicadesa de les seves mans,
el somriure de la seva boca,
l'escalf del seu cor,
la bondat dels seus ulls;
l'alegria del seu esperit,
el misteri de la seva presència.

P. Miquel Estradé